

Otto Böhtlingk & Rudolph Roth: Sanskrit-Wörterbuch, Part 1, Petersburg 1855

enthalten, समस् geht auf समा Jahr zurück; die Endung entspricht der in अन्येद्युम् u. s. w.

ऐषमस्तन, ऐषमस्तन und ऐषमस्त्य (von ऐषमस्) adj. heurig P. 4, 2, 105.
ऐषावीर adj. schwächlich, matt (?): यद्येनमैषावीरा याजयेयुः Çat. Br. 11, 2, 3, 32. ते देवा आसक्ति सत्यं वदत ऐषावीरतरा इवामुनाबतरा इव 9, 5, 2, 16. Wird von Sā. auf ऐषवीर zurückgeführt.

ऐषीक (von इषीका) adj. aus Halmen bereitet, aus Rohr geflochten Kāt. Ça. 8, 3, 26. अस्त्र MBu. 1, 211. R. 1, 29, 7. 2, 96, 44. 5, 66, 31. Viçv. 6, 6, v. l. ऐषीक (neues adj.) पर्व heisst der Abschnitt Adhja 10—18 im 10ten Buche des MBu., weil er vom ऐषीक अस्त्र handelt. MBu. 1, 90. 348. 14, 1952. 18, 276. — m. pl. N. eines Volkes VP. 191, N.; vgl. इषीक.

ऐषीकिहस्त patron. von इषीकिहस्त (?) Pravarādhy. in Verz. d. B. H. 58, 5.

ऐषुकारि (von इषुकार) m. pl. N. eines Stammes oder einer Corporation

P. 4, 2, 154. ऐषुकारिभित्ति n. das von ihnen bewohnte Gebiet ebend.

ऐष्टक (von इष्टका) n. collect. die Backsteine Çat. Br. 8, 7, 2, 7. 10, 4, 2, 7.

ऐष्टकावत von इष्टकावत् P. 4, 2, 72, Sch.

ऐष्टिक adj. f. ई was zur इष्टि (s. 2. इष्टि) gehört, dient u. s. w. P. 4, 3, 72, Sch. तत्र Âçv. Ça. 4, 1. निगम 5, 3. ऐष्टिकवेदि Mahbu. zu VS. 5, 14; vgl. Z. d. d. m. G. 9, p. LXXXII. ऐष्टिकैकादिक Verz. d. B. H. No. 245.

ऐष्टिकपौर्तिक adj. zum इष्टार्त gehörig M. 4, 227. Kull.: = अर्तर्वेदिकं बर्हिर्वेदिकं च.

ऐकलौकिक (von इक् + लोक) adj. f. ई P. 4, 3, 60, Kār. 1. gaṇa अनुशतिकादि zu P. 7, 3, 20. von dieser Welt, in dieser Welt erfolgend u. s. w. (Gegens. पारलौकिक) MBu. 3, 12616. 12853. 14, 1039.

ऐकिक (von इक्) adj. hiesig, von dieser Welt (Gegens. आमुष्मिक) Vop. 7, 15. Bhāg. P. 5, 14, 32. 19, 14. Çāṇk. zu Praçnop. 3, 11. Vedāntas. 2, ult. Daçak. in BSNF. Chr. 179, 19.

